

Een weekend vol odes in Denekamp

Op 9 en 10 september hielden we de start van ons seizoen opnieuw op een vertrouwde plek: Huize Elisabeth in Denekamp. 's Ochtends waren er al enkele nummers geoefend. Jane en ik kwamen aan met de lunch, die wederom zeer goed verzorgd was. Zoals normaal is in het klooster was het een warme lunch, en de keuze was dermate uitgebreid dat niemand iets te klagen had. Ook met allergieën en vegetariërs was goed rekening gehouden.

Na de lunch gingen we eerst met zijn allen buiten bij het water op de foto. Dit vergde enige inspanning en regie, maar heeft goede resultaten opgeleverd.

Muziek met allemaal odes

Vervolgens moesten we natuurlijk nog even aan het werk met de muziek. Hierbij viel het me gelijk op hoeveel odes we brachten, zo brachten we een ode aan de maan 'Lua lua', aan het leven 'Gracias a la vida' en we oefenden met een ode aan het zout 'Ode a la sal'. En het was niet de letterlijke tekst, maar we hadden ook nummers waarin een ode aan de vrede 'Peace chant' en aan de vrijheid 'Hymn to freedom' duidelijk te herkennen waren.

Andere nummers die we brachten waren bijvoorbeeld 'Blij in Enschede', 'Heftantattat', 'Mze shina' en 'O re mi'. Ook zongen we het nummer 'Kotyku sirenki' uit Oekraïne, en 'Góralu czy ci nie zal', wat het lievelingslied was van de vroegere Poolse paus.

Een gevarieerde bonte avond

Onze bonte avond op zaterdagavond droeg de titel café IntervOaal en vond plaats in een zaal in het klooster die werkelijk prachtig ingericht en versierd was. De presentatie was in handen van Yvonne en ze bracht om te beginnen een toast! Hierbij noemde ze ook ons twintigjarig bestaan begin november van dit jaar, waarbij we een prachtig jubileumconcert gaan geven.

Yvonne was ook de eerste die die avond optrad met een leuk zelfgeschreven lied, waarbij we met zijn allen met het refrein mochten meezingen. Dit ging over het verloop van een bonte avond in het algemeen, dus het was een mooie opening van deze bonte avond.

Dick kondigde aan dat hij iets spannends ging doen, waarna hij een complete liefdesverklaring aan het hele koor bracht. Een ode aan IntervOaal die knap in elkaar zat.

Brigitte zong onder begeleiding van Thea op gitaar twee mooie nummers. Het eerste ging over de duiven van het leven, het tweede was een liefdesliedje voor de overledenen. De teksten waren allebei door iemand anders geschreven, die met indrukwekkende woorden de hele zaal stil wist te krijgen. Hierna zong ook Thea twee nummers met een goede tekst.

De Indische dames mochten vanavond natuurlijk ook niet ontbreken, zij deden een swingende dans, de Sajojo, op leuke muziek. Meerdere mensen uit het publiek deden met ze mee.

Onder begeleiding van Frank zongen Brigitte en Bernadette nog een paar nummers.

Lilly zong een mooi Indonesisch lied, waarbij duidelijk was dat het nostalgisch was en mooie herinneringen boven bracht.

Lobke en Rosario zongen ook weer onder begeleiding van Thea het mooie lied 'Something stupid'.

Piet sprak en zong met Thea op gitaar als begeleiding, een Amerikaanse ballade ' Hang down your head, Tom Dooley, gezongen door het Kingston trio in 1959. Omdat we hierbij ook meer te weten kwamen over zijn levensloop, was zijn optreden zowel leuk als interessant om naar te luisteren.

Geheel verrassend kwam Maria volledig gekleed als non binnen, waarbij ze zich ook zo gedroeg. Ze nodigde ons uit om met zijn allen 'Dona nobis pacem' te zingen. Dit optreden vond ik goed in elkaar zitten en goed passend in deze omgeving.

Bij het laatste optreden zong het bestuur een liedje over IntervOcaal, wat ook weer een complete ode was en waarbij ons twintigjarig bestaan ook weer genoemd werd.

Veel dank

Piet bedankte iedereen en ook ik wil de organisatoren, het bestuur en alle muzikanten en Diet weer bedanken. En uiteraard verdienen de zusters van Huize Elisabeth ook weer onze uitgebreide dank voor het bieden van een geweldige omgeving voor het weekend.

De rest van de avond hebben we uitgebreid gezellig gekletst, gedanst en gefeest. Een gedeelte van IntervOcaal maakte nog een mooie lichtjesticht, waarbij ook weer gezongen is.

Een concert met volop ontroerde mensen

Bij ons concert op zondagmiddag was ik blij om te zien dat zowel Jeanine als Wim gekomen waren en dat ook een flink aantal van de nonnetjes in het publiek zaten. Het was indrukwekkend dat ze af en toe duidelijk ontroerd waren. Mooi was dat er ook twee Oekraïners in het publiek zaten, die zeer ontroerd waren bij 'Kotyku sirenki' en ons er uitgebreid voor bedankt hebben. En wat was het geweldig dat het hele weekend vol zat met zoveel odes, we mogen zeker trots zijn op ons geweldige koor IntervOcaal.

Met deze geweldige ervaringen in onze gedachten gaan we nu vol goede moed en enthousiasme op weg naar ons jubileum met een prachtig jubileumconcert!